Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 92 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 15, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 15-го ТРАВНЯ 1996 р. Ч. 92. РІК CIII

МВФ НАДАВ КРЕДИТ УКРАЇНІ

Вашінгтон. — Рада директорів Міжнародного валютного фонду ухвалила 10-го травня рішення про надання Україні у 1996 році кредиту „стенд-бай" у сумі 867 млн. дол., повідомили засоби масової інформації.

Це рішення прийнято, після того, як Україна повернулася до здійснення своєї програми економічних реформ.

На початку цього року МВФ тимчасово припинив надавати позики Україні, бо в країні було відновлено субсидії підприємствам, сповільнено приватизацію і лібералізацію експорту.

Позика надходитиме ратами впродовж наступних дев'яти місяців на основі щомісячної перевірки рівнів інфляції і дефіциту державного бюджету України.

Щоб відновити підтримку МВФ, Україна погодилася зменшити субсидії і прискорити приватизацію.

У рамках пляну до кінця цього року Україна має на меті зменшити місячну інфляцію до одного-двох відсотків і обмежити спад економічного виробництва. Місячна інфляція в квітні була 2.4 відсотка, найнижча за останні 18 місяців.

Згідно з МВФ, цьогорічна програма реформ в Україні опиратиметься на 2 блн. дол. фінансової допомоги від багатих країн і міжнародних установ.

МВФ вважає, що хоч цьогорічна програма допоможе Україні закласти основи для оздоровлення економічної діяльности, залишається ще багато завдань, пов'язаних з перетворенням економіки України на ринкову і досягненням постійного її зросту.

Але першочерговим завданням буде забезпечення того, щоб Україна не відхилилася від досягнення цьогорічних економічних цілей.

Україна пообіцяла МВФ, що цього року вона зменшить свій дефіцит бюджету до 3.5 відсотка від валового національного продукту. Минулого року дефіцит бюджету був 5 відсотків.

Проте бюджет, ухвалений Верховною Радою, допускає дефіцит бюджету 4 відсотки від валового національного продукту. Але, згідно з МВФ, Уряд може заморозити державні витрати так, щоб задовольнити умови Міжнародного валютного фонду.

Загинув кореспондент газети „Україна-Центр"

Київ (Р. Р.). — У понеділок, 13-го травня, „Київскіє Ведомості" повідомили, що в Черкасах 7-го травня знайдено тіло Ігоря Грушецького, який був кореспондентом газети „Україна-Центр".

І. Грушецького знайшли біля власного будинку з проломаним черепом. Згідно з однією з версій, він упав від серцевої хвороби і розбив собі голову, а тоді помер від крововиливу в мозку. Однак, головою він упав на траву, отож багато хто сумнівається, що причиною падіння був серцевий припадок. Особливо тому, що І. Грушецький був одним із небагатьох журналістів, хто серйозно докопувався до темних справ місцевої мафії та тіньових структур. Йому неодноразово погрожували розправою, кілька разів на нього нападали і йому чудом вдалося врятуватися.

Незадовго до загибелі він розповів колезі, що дає свідчення проти банди грабіжників, у складі якої є син дуже відповідального працівника обласної міліції. Вдома в нього слідчі знайшли дві карних справи з архіву обласного управління внутрішніх справ. Офіційні чинники ніякої інформації для преси не дали. І. Грушецького поховали 10-го травня.

За невиплату платні будуть звільняти

Київ (УНІАР). — Керівників міністерств, інших органів виконавчої влади і місцевого самоврядування притягатимуть до персональної відповідальности аж до звільнення з постів, якщо порушуватиметься порядок своєчасної виплати заробітної платні. Таку міру покарання встановлює указ Президента, підписаний 12-го травня.

У той же час вводиться строгу контролю за недопущенням перевищення лімітів бюджетних асигнувань на виплату заробітної платні.

Генеральній прокуратурі України рекомендовано вжити додаткових заходів щодо контролі за своєчасною виплатою заробітної платні, грошового забезпечення пенсій, стипендій та інших соціяльних виплат, а також за додержанням податкового законодавства.

Кабінет Міністрів зобов'язаний періодично розглядати перебіг виконання указу та інформувати про це Президента.

Верховний суд захищає право свободи вислову

Вашінгтон. — У понеділок, 13-го травня, Верховний суд ЗСА одноголосно рішив уневажнити закон стейту Ровд Айленд, який забороняє оголошувати ціни алькогольних напитків. На думку всіх дев'ятьох суддів Верховного суду, згаданий закон порушує першу поправку американської Конституції, котра гарантує право свободного вислову.

Це рішення Верховного суду значно зміцнює право свободного вислову для тих, які рекламують свої продукти, а тим са-мим ставить у скрутне становище Уряд президента Билла Клінтона та його намагання обмежити рекламування тютюнових виробів.

Унеаважнення згаданого 40-річного закону стейту Ровд Айленд буде мати також значний вплив на подібні заборони про реклямування цін алькогольних напитків у стейтах Коннектикат, Пенсильванія та у восьми інших. Крім того, цим уневажненням Верховний суд також уневажнив рішення з 1994 року Федерального апеляційного суду Першої Округи в Бостоні, котрий уважав, що стейт мав достатні та переконливі докази, що заборона реклямувати алькоголічні напитки зменшує їх споживання громадянами.

Аналітики уважають, що це рішення Верховного суду буде також мати вплив на спроби Державного управління харчів і ліків обмежити не надто правдиві реклями на опакуваних їстивних виробів.

ПОЧАЛИСЯ ПЕРЕГОВОРИ ЩОДО КОРЕЙСЬКОЇ ПРОБЛЕМИ

Токіо. — На японському острові Чеджудо почалися тристоронні консультації між З'єднаними Стейтами Америки, Південною Кореєю та Японією.

У кількаденній зустрічі беруть участь дорадник державного секретаря ЗСА в питаннях Східної Азії і Тихого океану Вінстон Лорд, заступник міністра закордонних справ Південної Кореї Чон Те Ік і заступник зовнішньополітичного департаменту Японії Шюндзі Янаї.

Перша така зустріч відбулася у січні цього року на Гаваях.

Телекомпанія Ен-Ейч-Кей повідомила, що головною темою дискусій буде спосіб залучення Пйонгянгу до чотиристоронньої наради щодо мирного врегулювання на Корейському півострові. На думку Вашінгтону і Сеулю, в цих нарадах мають взяти участь Південна і Північна Кореї, а також Китай і ЗСА — як країни, що підписали угоду про припинення вогню під час Корейської війни 1950-53 років. Південні корейці при цьому мають намір напоглягати, щоб Вашінгтон і Токіо не погоджувалися на нормалізацію стосунків з Пйонгянгом, поки комуністичний корейський режим не виявить готовости взяти участь у зустрічі.

Вінстон Лорд, Чон Те Ік і Шюндзі Янаї обміняються думками про розвиток економічної і політичної ситуації в Північній Кореї. Вони обговорять також, як здійснюється американсько-північнокорейська угода 1994 року, метою якої було замінити небезпечні пйонгянгзькі графітові ядерні реактори на реактори, які не можна використати для створення атомової зброї.

Священики розповіли про проблеми членам ПАРЕ

Київ. — Однією з головних проблем Українських Церков залишається проблема повернення приміщень, наголошували представники релігійних організацій на зустрічі з членами комісії Парляментарної асамблеї Ради Европи (ПАРЕ), повідомила УНІАР 8-го травня.

„Ми пишемо листи, але не відчуваємо чіткої відповіді, — зазначали українські священики. — За останній рік нам не повернуто жодного культового будинку, жодної церкви. Замість храмів повертаються вже руїни".

Єпископ УПЦ Серафим, крім проблеми приміщень, назвав у своєму виступі й інші: „Також існують проблеми в пляні видавничої діяльности. Але я думаю, що спільними зусиллями та з допомогою інших народів та держав можна уникнути цих проблем. Існують також і фінансові проблеми, зокрема в побудові храмів і реставрації пам'яток архітектури".

Проблеми церковного буття виявилися однаковими для всіх Церков, незалежно від конфесії. Це, зокрема, матеріяльні труднощі, відсутність пільг на комунальні послуги, пільги на податок на землю і обкладання акцизним збором.

Члени ПАРЕ поцікавилися також, чому в Україні існує декілька Православних Церков.

„Довгий час в Україні керували сусіди, росіяни, які не надавали Києву ні-

(Закінчення на стор. 3)

Київська міська влада продає помешкання

Київ (Р. Р.). — Посадник Києва Леонід Косаківський підписав розпорядження про організацію продажу квартир в Києві.

Згідно з документом, продаж помешкань покладено на спеціяльне квартирне управління. Гроші з продажу пляниться використати на реконструкцію житлових будинків та спорудження нових. Помешкання проводитимуться як на авкціоні, так і за ринковими цінами.

Якщо покупець має житло і вартість його хоче зарахувати в ціну житла, яке купує, між ним і квартирним управлінням складається договір обміну згідно з законом.

Киянам, які стоять на черзі для отримання житла, надається знижка в таких розмірах: якщо стоїть на черзі понад 10 років — знижка 20 відсотків; якщо в черзі від 5 до 10 років — знижка 15 відс.; для тих, хто стоїть у черзі на отримання житла від 1 до 5 років — 10 відс. Для юридичних осіб встановлено доплату 10 відс.; для мешканців з інших міст — 25 відс. доплати; для чужоземців — 40 відс. доплати.

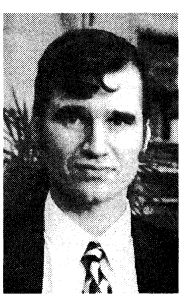
Ціни на помешкання в Києві зросли порівняно з минулим роком. Сьогодні мінімальна вартість однокімнатного помешкання 9,000 дол., максимальна — 26,000 дол. Двокімнатне помешкання коштує від 17 до 60,000 дол. Трикімнатні — від 24,000 до 74,000 дол. Ціни залежать від якости житла і дільниці, де воно розташоване. Найвищі ціни на Липках і в Печерському районі. Там один квадратний метр житла коштує 1,000 дол. Найдешевше — на Троєщині, Відрадному і Райдужному, де один квадратний метр коштує 250 дол.

Десятикімнатне помешкання на вул. Шота Руставеллі коштує 170,000 дол. Дачі в межах Києва, наприклад, на Осо-корках чи в Берківцях, коштують до 5,000 дол. За 20 кілометрів від Ки-єва 3,000-4,000 дол., але їх не дуже купують, бо нинішні багатії не задовольняються ділянкою шість соток, вони шукають набагато більші, щоб спорудити не лише дім, але й басейн, сауну тощо.

Радіологи України мають в ЗСА справжніх приятелів

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли пишемо ці рядки, саме у Львові проходить семінар з радіології для тамошніх лікарів, в якому бере участь понад 300 осіб з медичної професії. Доповідають лікарі — українці із ЗСА, що поїхали туди під проводом д-ра Лева Волянського, професора медичної школи Ню Джерзі і голови відділу магнетично-резонантної томографії в тій школі.

Перед виїздом до Львова д-р Л. Волянський зайшов до нашої редакції, щоб поінформувати про дружню співпрацю лікарів із ЗСА з колегами з України, яка розвивається завдяки тому, що директор Колегії радіологів ЗСА Пол Капп зорганізував у 1992 році Товариство приятелів радіології в Україні і, відчувши кров своїх батьків і дідів-українців, зі щирим серцем взявся до конкретної помочі лікарям в Україні. Минулого року завдяки його зусиллям відбувся пер-

Д-р Л. Волянський

ший семінар радіологів в Києві.

І тут д-р Л. Волянський розповідає, що група спеціялістів із ЗСА в числі 10 лікарів була єдиною, що вживала українську мову. Це саме спонукало цього року д-ра Л. Волянського взятися організувати другий подібний семінар у Львові, в надії, що там буде краще з мовою.

Тим разом виїхала до Львова знову група дев'ять знавців радіології, в тому всім українців і один американець, щоб поділитися своїм знанням з українськими колегами.

Семінар відбувається в приміщеннях Львівського Медичного Інституту, ректор якого д-р Михайло Павловський і його помічниця д-р Романа Гнатишак доложили всіх старань, щоб все підготовити належно, включно із захотою для медиків-студентів брати участь у семінарі.

Як підкреслює д-р Л. Волянський, велику працю в організацію семінару вклали д-р Леонід Мостовий із ЗСА і д-р Микола Пилипенко, голова Інституту Радіології в Харкові, заступник голови Асоціяції Радіологів і редактор радіологічного журналу українською мовою. Він теж особливо заслужений злагодженням словника радіологічної термінології, що незвичайно корисний у всіх доповідях та працях.

(Закінчення на стор. 3)

ФЕСТИВАЛЬ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Український фестиваль церкви св. Юра на 7-ій вул. проходитиме від п'ятниці до неділі, 17-18-19-го травня.

В Україні

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ

БИКІВНЯ, Київщина. — Близько 2,000 киян зібралися 11-го травня в Биківнянському лісі, щоб вшанувати пам'ять людей, закатованих комуністичним режимом і закопаних тут у братських могилах. Спеціяльна комісія свого часу провела розкопки і знайшла тут 150,000 кісточків чоловіків, жінок і дітей зі слідами насильства. Голова Всеукраїнського товариства „Меморіял" Лесь Танюк, виступаючи від НРУ та „Меморіялу", наголосив, що влада і досі замовчує „маштаби комуністичних злочинів, а закордонних гостей возять хіба що в Бабин Яр і ніколи в Биківню".

ЗВИНУВАЧУЮТЬ У НАКЛЕПІ

ЗАПОРІЖЖЯ. — Депутатська група "Реформи" звернулася до Генеральної прокуратури України з пропозицією порушити справу проти голови правління запорізь-кого акціонерного товариства „Моторсіч" Вячеслава Богуслаєва, голови правління акціонерного товариства „Запорізький алюмінієвий завод" Івана Бестриги і редакції місцевої газети „Вибір". Депутати звинувачують їх у наклепі, оскільки В. Богуслаєв у своєму виступі оприлюднив неправдиву інформацію, а І. Бистрига опублікував її в газеті „Вибір".

ПРИЙНЯТО ЗАКОН ПРО КОНСТИТУЦІЮ КРИМУ

КИЇВ. — Тут 12-го травня Верховна Рада України ухвалила закон про конституцію Автономної Республіки Крим. У документі сказано, що конституція Автономної Республіки Крим є органічною складовою частиною законодавства України і діє на всій її території. Зміни і доповнення до неї приймає кримський парлямент і затверджує Верховна Рада України.

ПІДПАЛЕНО ДВЕРІ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Вночі 12-го травня уже вдруге невідомі намагалися підпалити помешкання кореспондентів російської телевізійної компанії Анни Конюкової та Віктора Сосновського. Як і минулого літа, двері хтось облив рідиною, яку важко загасити. В. Сосновський вважає це попередженням, що вони змінують те, „що не слід". Цього разу вони знімали 9-го травня в Севастополі параду, на яку міліція не допустила активістів Російської громади та Народного віча Севастополя.

ВИМАГАЮТЬ АВТОНОМІЇ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Голова Севастопільської Міської Ради Віктор Семенов під час зустрічі з представниками Ради Европи сказав, що мешканці Криму хочуть автономії і треба їм її дати. „Це не сепаратизм, а вимога економіки", — зазначив В. Семенов. Семенов також сказав, що між українською і російською фльотами розбіжностей немає.

ЗГАДАЛИ ПРО АТОМНІ СТАНЦІЇ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України зарядив забезпечити атомні електростанції України якісним паливом, вивести відпрацьовані залишки, закупити обладнання, відремонтувати і підвищити безпеку праці станцій. Уряд здійснює низку заходів з метою заохочення передплати за електроенергію. Зокрема такі пропозиції надіслано металюргійним, хемічним і гірничозбагачувальним підприємствам.

СТРІЛЯЛИ В ДИРЕКТОРА ДЕТЕКТИВНОГО БЮРА

КИЇВ. — Тут 13-го травня вечором в районі Московського мосту невідомі обстріляли автомобіль „Міцубіші", за кермом якого був директор детективної агенції „Іскра" Олександер Тур'ян. На щастя, він не постраждав. Пізніше О. Тур'ян сказав представникам преси, що йому неодноразово погрожували раніше, як авторові і ведучому телевізійної програми „Чорне коло". За його словами, комусь дуже не сподобалися його висловлювання, особливо щодо версії розвитку подій на Софійському майдані 16-го липня 1995 року, під час похорону Патріярха УПЦ КП Володимира Романюка, де мова йшла про ролю бійців столичного „Беркута". В міліції відмовилися прокоментувати випадок авта, в якому їхав О. Тур'ян.

ЗГОРІЛО 60 ГЕКТАРІВ ЛІСУ

ДОНБАС. — У Краснолиманському та Ямпільському лісництвах Донецької области 12-го травня вибухли лісові пожежі. У Краснолиманському лісництві згоріло 10 гектарів лісу, а в Ямпільському — 50 га. В гасінні пожежі взяли участь 15 пожежних автомобілів та військовослужбовці. Гасінню перешкоджав сильний вітер і спека, що стоїть тут уже понад два тижні.

В АМЕРИЦІ

РЕСПУБЛІКАНЦІ В КОНҐРЕСІ приготовляються запропонувати законопроєкт, якому вже дали назву Акт оборони Америки, що вимагатиме від Уряду видати гроші на спорудження крайової оборонної системи проти ракетного нападу до 2003 року. У Сенаті дебати у справі цього законопроєкту спонзорує Роберт Дол, майбутній номінат Республіканської партії на президента ЗСА у цьогорічних виборах, а у Палаті Репрезентантів Нют Гінгріч. Президент Билл Клінтон, кажуть аналітики, може накласти на цей законопроєкт своє вето, якщо це змусить Пентагон видати додаткових 13 блн. дол.

ОРГАНІЗАТОРИ ЦЬОГОРІЧНОЇ конвенції Демократичної партії, котра має відбутися в серпні у Чикаго, плянують не звертати загальної уваги на керівництво та відомих членів. Їхньою ціллю є до програми конвенції включити якнайбільше звичайних членів партії з усіх закутин країни, а применшити важливість авторитетних вашінгтонських демократичних особистостей. Одначе чи це їм вдасться є дещо сумнівним, бо ледве чи репортери засобів масової інформації зможуть втриматися від спокуси давати запити чи фотографувати таких демократів, як сенатор Тед Кеннеді.

У СВІТІ

КЕРІВНИК ЧЕЧЕНСЬКОЇ делегації на минулорічних переговорах з Росією Хож-Ахмед Яріханов повідомив, що наступник Джохара Дудаєва на пості президента Чечні Зелімхан Яндарбієв „готовий до прямого діялогу з представником вищого керівництва Росії, який може офіційно заявити про свою непричетність до атентату на президента Дудаєва і був би уповноважений запровадити мораторій на бойові дії". На думку А. Яріханова, „зустріч на відповідному рівні могла б покласти початок мирним переговорам". Водночас він підкреслив, що „будь-яка альтернатива мирним переговорам лише поглиблює кризу і підштовхує сили чеченського опору до дуже небезпечних форм терроризму".

ПОЛЬСЬКА ГАЗЕТА „Жице Варшави" стверджує, що вислів „п'є, як поляк" не має під собою достатніх підстав. Статистика свідчить, що пересічний громадянин країни випиває за рік тільки 11 літрів у перечисленні на чистий спирт. Росіяни випивають більше — 15 літрів, а латиші найбільше в Европі — 22 літра. Тим часом Західня Европа рухається в сторону тверезости. У Франції вживання алькоголю зменшилося з 14 до 11 літрів, в Італії — з 13 літрів до 8. Найменше в Европі п'ють турки — лише 1 літр в рік на особу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-0180, e-mail: unaestat@travel.ios.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Китай плянує нові ядерні випробування

Минулого тижня впливова японська газета „Йомиурі", покликуючись на китайські джерела, повідомила, що комуністичний Китай, починаючи з другої половини травня, має намір провести серію ядерних випробувань. Вістка миттю облетіла засоби масової інформації світу. Писала про це і „Свобода" (ч. 89, п'ятниця, 10-го травня).

Подібні вістки — не новина. Рік тому гонгконгська англомовна газета „Савт Чайна Морнінг Пост" повідомила, що Китай готується провести перші випробування найновішої міжконтинентальної балістичної ракети „Дунфен-31" власного виробництва, здатної нести 700-кілограмову нуклеарну боєголовку. „Запуск ракети, — писала газета, — є частиною зусиль Китайської Народної Республіки, які спрямовані на створення атомного потенціялу, адекватного нуклеарній потузі З'єднаних Стейтів Америки і Росії". Покликуючись на військових спеціялістів, гонгконгська газета уточнила, що тристуленева ракета „Дунфен-31" має дальність дії 8,000 кілометрів і може влучати в цілі, розташовані на західньому побережжі ЗСА і в Европі.

На сьогоднішній день Китай має 50 ракет далекого засягу. Найпотужніша з них — „Дунфен-5а", радіус дії якої досягає 15,000 км.

Нині у світі є п'ять держав, які офіційно мають ядерну зброю: З'єднані Стейти Америки, Великобританія, Франція, Росія і Китай. Недавно Франція, провівши шість із восьми запланованих підземних вибухів, прийняла рішення припинити нуклеарні випробування. Однак подібної обіцянки Китай не дав. Свого часу президент Билл Клінтон попередив, що якщо якась країна продовжуватиме нуклеарні випробування протягом дії мораторію, проголошеного ЗСА 3-го липня 1993 року терміном на 15 місяців, то він звернеться до Конґресу за санкцією на відновлення американських випробувань. Росія, Франція і Великобританія обіцяли дотримуватися мораторію. Однак Китай з самого початку вів подвійну політику: з одного боку, він погодився взяти участь у женевських переговорах про заборону нуклеарних випробувань до кінця 1996 року, а з другого боку, американській делеґації, яка відвідала Пекін, не вдалося домовитися про підтримування постійних контактів з китайською стороною щодо цього питання.

ЗСА і Совєтський Союз у свій час підписали угоду про заборону випробування бомб потужністю понад 150 мегатон. Китай відмовився приєднатися до цієї угоди. За повідомленням дослідної групи Ради захисту довкілля, яка збирає дані про проведення нуклеарних випробувань, Китай, починаючи від 1964 року, провів у загальній кількості 43 випробувальні вибухи, в тому числі два у минулому році.

Пекін неодноразово відкрито заявляв, що не змінить позиції і буде продовжувати нуклеарні випробування згідно зі своєю програмою. Як „вагомі арґументи", він висував тезу про „значне відставання Китаю від інших країн щодо кількости проведених випробувань". Китайці також постійно заявляють, що „Китайська Народна Республіка має свою нуклеарну програму" і проводить випробування „з метою і потребами розвитку і модернізації країни".

Подібні висловлювання китайських керівників і їхні дії насторожують світову громадськість. Адже населення Китаю нині перевищує 1.2 більйона. Китай має і найбільшу в світі армію — понад 3 мільйони військовослужбовців. Пекін постійно модернізує свої збройні сили, активно купуючи за кордоном нові види зброї, в тому числі і в ЗСА, Росії. Тому світ мимоволі задумується: „Навіщо Китаєві ці нуклеарні випробування, ця модерна зброя? Хто загрожує одній з найсильніших країн, яка до того ж має атомну і водневу бомби?"

Протягом багатьох років китайські диктатори закликали до боротьби проти американського „агресивного імперіялізму" і совєтської „загрози з Півночі". Вони створили величезний військово-промисловий комплекс, який пожирає понад 10 відсотків бюджету країни. Нині, на думку деяких експертів, у стратегічні пляни Пекіну входить намагання „заповнити вакуум бойової потуги, який утворився в районі Тихого океану після розпаду Совєтського Союзу і ліквідації американських військових баз на Філіппінах".

Якщо реформи в Китаї і далі будуть продовжуватися успішно, ця країна в майбутньому стане однією з найсильніших держав світу. І цей факт повинні врахувати політичні діячі, які думають нині про те, якою буде наша плянета в новому, XXI столітті.

Микола Руденко

СОНЦЕ ПЕРЕМАГАЄ

II

Для України добрі стосунки з Росією надзвичайно важливі. Та чи вони можливі, коли Росія тримає війська на нашій території — війська, котре ігнорує суверенітет української держави, намагаючись диктувати власні умови? І це діється тоді, коли на чолі Росії стоїть антикомуніст Єльцин. Можна з певністю сказати: якщо в Росії прийдуть до влади комуністи, будь-яка двозначність у стосунках з Москвою зникне, Україна без вагань попрямує на Захід. І західній світ, безумовно, її прийме. Власне, він її вже приймає. Треба віддати належне Президентові Л. Кучмі і прем'єрові Є. Марчукові: вони реалістично оцінюють сучасні відносини з Москвою. „Дружба" в її білоруському варіянті українцям добре відома — ми мали це понад три століття. Сьогодні, як ніколи, став злободенним заклик М. Хвильового: „Геть від Москви!"

Обережно, мов по тонкій кризі, ми вже вирушили на Захід. Покищо Україна дотримується статусу позаблокової держави, але Л. Кучма вже заявив: Україна не завжди буде позаблоковою. Він мав на увазі зближення з НАТО. Що ж, цілком природно: якщо Москва замість партнерства намагається нав'язати нам колоніяльний режим, треба шукати партнерів на Заході.

Чого варта залежність від Москви, добре видно бодай з наслідків чорнобильської трагедії, десятиліття якої ми щойно відзначили. Адже Чорнобильська АЕС ніколи не була українською — тут господарювала Москва. І Москва подарувала нам чорнобильське лихо. Успадкувавши фльоти, золотий запас, посольські будинки в усіх столицях світу, Москва передала нам у спадок на багато десятиліть чорнобильську біду. Та, власне, економічна криза — це також подарунок Москви: політбюро КПСС будувало в Україні здебільшого енергозатратну військову промисловість, яка тепер виснажує Україну, бо вона катастрофічно збиткова. А червоні директори ще й досі вимагають дотацій від держави — їм було легко жити колись, тепер вони не здатні самостійно думати й шукати.

Сьогодні Україна виборює свою конституцію. Сталося так, що Україна єдина із СНД ще й досі не має власної конституції. Це показує, з якими труднощами зустрівся український народ, отримавши нарешті свою незалежну державу. Треба визнати: труднощів значно більше, ніж ми здатні були передбачити. В основі всіх інших труднощів стоїть одне, найголовніше: за три з половиною століття колоніяльного режиму українська нація виявилася ментально деформованою, розмитою. Патріотично свідомий прошарок нашого суспільства покищо вельми тонкий. А проте слід дякувати Богові, що він взагалі існує — кілька десятиліть тому не було й такого: він майже повністю був винищений.

Тяжко, дуже тяжко народжується нова конституція — в муках, у запеклій боротьбі. Комуністи аж пінються, посилаючи прокляття на адресу пропрезидентського проєкту, намагаючись витіснити його власним — проєктом нової конституції УССР. Це не просто совєтська абревіятура — сама суть компартійного проєкту відверто совєтська, промосковська. Цікаво, що майже всі комуністи виступають російською мовою — відразу видно, хто є хто. Тримаються брутально, навіть нахабно. І хоч їх сьогодні в парляменті аж надто багато, все ж таки більшість не на їхньому боці. На жаль, не конституційна більшість. Алеж і це породжує добру надію: опрацьований і прийнятий простою більшістю голосів проєкт можна буде винести на всенародний референдум.

Історична брутальність парляментарних комуністів, зрештою, також діє на користь української справи: вона не викликає симпатії в глибинах народу — отже сприяє його визріванню. Першотравневі свята в Києві відбувалися за сценарієм, витвореним боротьбою двох протилежних сил: рухівці організували патріотичне віче під стінами святої Софії, комуністи на чолі з Симоненком мітинґували біля колишнього музею Леніна, де тепер міститься Народний Дім. Цілком логічно: колишні прийшли до колишнього. І на Софіївському майдані, і на колишній площі ім. Ленінського комсомолу, де тепер починається вулиця ім. М. Грушевського, — там і там ішлося про нову конституцію. Але патріоти захищали проєкт, вироблений Конституційною комісією і офіційно прийнятий до розгляду на сесії Верховної Ради, а комуністи галасували довкола проєкту конституції УССР. Можна сказати так: вельми плідно працювала школа наочної демократії, без якої неможлива українська держава.

Проєкт, вироблений Конституційною комісією, я назвав пропрезидентським — таку назву він дістав у Верховній Раді. Але Конституційну комісію, яка внесла його на розгляд Верховної Ради, очолювали співголови Л. Кучма й О. Мороз. Отже він розроблений двома гілками влади — виконавчою й законодавчою. Тяжка в нього дорога до прийняття — мов у пшениці, котра має стати хлібом: вона раніше мусить пройти через жорна. Але парляментські жорна вже запрацювали, пшениця сиплеться — отже будемо з хлібом. Сонце перемагає!

Роман Завадович повернувся в Україну

Як поінформувала широко преса України, завдяки зусиллям проф. Володимира Болюбаша з Торонто, Львівська Наукова Бібліотека ім. В. Стефаника отримала літературну спадщину широковідомого письменника і редактора дитячої літератури, що довгі роки проживав у Чикаго, Романа Завадовича.

Святочне передання книг відбулося у Львові восени 1995 року та було пов'язане з пресовою конференцією, про яку власне широко писала українська преса, подаючи інтерв'ю з проф. В. Болюбашем, якому завдячується цей княжий подарунок.

Проф. В. Болюбаш вияснив в інтерв'ю, що, знаючи Р. Завадовича довгий час та працюючи разом з ним над реґіональною книгою про Золочівщину — спільну землю батьків, він ще у 1979 році отримав від письменника листа, в якому той уповажнив проф. В. Болюбаша переховати його бібліографію, пишучи, що саме проф. В. Болюбаша „із небагатьох надійних" вибрав для такого діла.

Так виконуючи немов заповіт Р. Завадовича, проф. В. Болюбаш перевіз тепер і передав до Бібліотеки ім. В. Стефаника величезну за обсягом партію рукописних творів, а також друкованих праць письменника. Одночасно проф. В. Болюбаш передав також комплети дитячого журналу „Веселка", довгі роки редактором якого був Роман Завадович, а видавцем — Український Народний Союз, дякуючи за цей дар предсідникові УНС Уляні Дячук публічно.

В часі церемонії передачі спадщини Р. Завадовича до Бібліотеки ім. В. Стефаника виступали проф. Роман Лубківський, д-р Микола Ільницький, директор бібліотеки Лариса Крушельницька, завідуюча відділом і упорядниця спадщини Р. Завадовича Олена Канчалаба, директор Державного архіву Тернополя Богдан Хаварівський, редактор журналу „Тернопіль" і газети „Русалка Дністрова" Богдан Мельничук.

У центрі уваги був, однак, проф. В. Болюбаш, що виконав не лише заповіт Р. Завадовича, але вже від декількох років допомагає розвиткові культури Львова, викладаючи у місцевому університеті та постачаючи ЛНБ ім. В. Стефаника безцінними книгами із Заходу та тоннами наукової літератури.

Р. Завадович так добре відомий цілим поколінням українців діяспори, які виховувалися на його „Пригодах Гномика Ромтомтомика", „Гоца Дралі" чи „Богуті-Багатирю", врешті повернувся на свою батьківщину, щоб дати справжню дитячу літературу в руки сотням українських дітей.

О. К.

У СПРАВАХ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

(Лист голови Шкільної Ради Америки д-ра Євгена Федоренка до Президента України Леоніда Кучми)

Достойний Пане Президенте!

Шкільна Рада при УККА — централя шкіл українознавства в ЗСА — особливо цінує Ваші зусилля в ділянці реалізації економічних та політичних реформ, здійснення концепцій розбудови нової, незалежної України.

Ми з особливою приємністю висловлюємо Вам, Пане Президенте, щире признання за Вашу недвозначну заяву в обороні української духовности і мови, висловлену в Ню Йорку під час Ваших відвідин в 1994—1995 роках.

Відомо, які незбагненні втрати завдала освіті й шкільництву жорстока колоніяльна політика Російської імперії, царату (Валуєвський циркуляр з 18 червня 1863 року та Емський указ 1876 року, якими заборонено матірну українську мову), а після так званої жовтневої „революції" 1917 року — большевики. Нам добре відома також справжня сутність большевицької системи; підпорядкованість фальшивій ідеї витворення т. зв. совєтського народу, здійснюваний то цинічно-брутальними, то витонченолицемірними методами на русифікацію, що відбувалась під покривом „інтернаціоналізму"; тотальна підлеглість усіх відділів освіти компартійним вказівкам та настановам; знецінення національних та гуманістичних вселюдських засад.

Тому ми бажаємо звернути Вашу увагу на старання деяких груп в Україні визнати російську мову як державну та тим самим поновити політику русифікації.

Тим то ми мусимо відверто висловити свою стурбованість фактами протизаконного впровадження російської мови, як офіційної і державної, що набувають поширення в різних, передусім, східніх і південних регіонах України. Немає сумніву, Пане Президенте, що проголошення офіційною мовою російської — мови найбільшої з національних меншин — означало б по суті подальше витіснення української мови з рідних сфер державного, господарського і культурного життя, новий наступ таки русифікаційного процесу.

Хіба ж не про це свідчить і Ваше, Пане Президенте, визнання того гіркого факту, що в Україні віддано „національний інформаційний простір не національній пресі", що на очах усього людства відбувається „деукраїнізація нашої преси". Кількість періодичних видань, що виходять українською мовою, зменшилося з 59.8 відсотка в 1992 році до 26 відсотків в минулому році, а число російських газет відповідно збільшилося.

Катастрофічне становище і в галузі національного книгодрукування: видання українських книжок тепер скоротилося більш ніж удвоє, на прилавках книгарень їх практично немає. Під час зустрічі минулого року прем'єр-міністра з письменниками було зазначено, що 94 відсотки назв книжок, що плянувалося випустити, становлять російськомовні видання.

З прикрістю доводиться констатувати, що аналогічне становище складається і в галузі народної та вищої освіти. Шкільна Рада одержує чималу кількість листів, у яких, працівники установ освіти і культури висловлюють свою стурбованість тим, що дедалі більше розгортається наступ шовіністичних, русифікаторських сил на українську школу. Національний процес відродження в 1995 році значно уповільнився, а в таких промислових регіонах як Харків, Луганщина, Донеччина майже цілком зупинився. Припинилося відкриття українських початкових кляс у російськомовних школах. На Луганщині, наприклад, із 67 запланованих не почала діяти жодна українська перша кляса; а в Донецьку досі лише одна українська школа, яка функціонує з чималими перешкодами, з 152 наявних. В Одесі в кількох школах, де раніше були набрані українські кляси, укомплектовані тільки російські. А в АР Крим, де російська мова вже має статус офіційної мови, лише понад 100 учнів навчаються в українськомовних клясах і немає жодної української школи.

Мотивується спад національного відродження по-різному. Скажімо, в ділянці освіти насамперед браком підручників та учительських кадрів, здатних до викладання українською мовою основних предметів. А чому не видають підручників українською мовою? Скільки підручників видано українською, а скільки російською мовою в 1995/96 навчальному році? А суть полягає в тому, що держава, зокрема її адміністративний апарат (і обласний, і районний) не дбають про національне відродження. Підручників і посібників та художньої літератури бракує зокрема через те, що із загальної кількости книжок, видаваних на Україні, україномовні становлять лише понад 4%.

Складається справді парадоксальна ситуація. Україна всіляко сприяє, надаючи державну допомогу розвиткові мови і культури національних меншин, котрі зазнавали утисків комуністичного режиму. Тим часом провідна нація — українці — у цьому важливому аспекті віднесена верхами до розряду майже тих самих меншин. Більше того, приватним українським школам, гімназіям і ліцеям не надається допомога та підтримка, наприклад, Українська гімназія в Слов'янську на Донеччині. Впровадження рід-

(Закінчення на стор. 3)

Роман Борковський

Книжка з новою тематикою

II

Ще докладніше розглядає автор завдання і організацію Об'єднаних Націй враз з її органами як Рада безпеки, Генеральна асамблея, генеральний секретаріят, різні комісії та спеціялізовані органи, як Рада опіки, Міжнародний суд, Постійний арбітражний суд та Економічну і соціяльну раду. Справа прийняття УССР до ООН та її участи тут теж відмічена.

Окремий підрозділ присвячує автор спеціялізованим міжнародним організаціям та агенціям, які є автономними інституціями, що мають членство і органи, але функціонально, діловим договором пов'язані з ООН. Він називає 15 організацій, серед яких найважніші є Світовий банк із своїми філіями, Міжнародний валютний фонд, Організація ОН з питань освіти, науки і культури (UNESCO), Міжнародна агенція з атомової енергії (МАГАТЕ) і Міжнародна організація праці (МОП).

Слідує підрозділ про реґіональні міжнародні організації, серед яких Европейське співтовариство (ЕС) об'єднує три організації, а саме Европейську вугільну і сталеву спільноту, Европейське економічне співтовариство (відоме як Спільний ринок) і Европейську спільноту з атомної енергії. На увагу заслуговують ще такі як Европейська асоціяція вільної торгівлі, Організація економічної співпраці і розвитку і Північноатлантичний оборонний союз (НАТО). Крім тих найважніших, автор згадує ще інших дев'ять, розташованих в різних реґіонах земної кулі.

Окремий підрозділ присвячує Організації в справах безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ), яка первісно носила назву Наради в справах безпеки і співробітництва в Европі (НБСЕ). З уваги на її значення для оборони прав людини (т. зв. Третій кошик Заключного акту Гельсінських угод). Він став правною основою різних організацій оборони прав людини, включно з Українською Гельсінкською Групою, що постала в листопаді 1976 року. Їхня діяльність причинилася до занепаду комунізму в Східньоцентральній Европі і в СССР. На зустрічі на найвищому рівні в Парижі в листопаді 1990 року створено три інституції НБСЕ (т. зв. Паризька хартія): Секретаріят, Бюро для демократичних інституцій і права людини і Центр запобігання конфліктам. Згодом додано ще Парляментарну асамблею, Економічний форум і Форум безпеки. Україна стала повноправним членом НБСЕ 30-го січня 1992 року.

Свою опінію про вагу НБСЕ автор формулює так: „При відповідній постанові і розподілі НБСЕ може виконати дуже важливу допоміжну функцію у побудові післякомуністичного суспільства і стабільного міжнародного укладу" (стор. 106).

Як вже раніше згадано, третя частина книжки присвячена зовнішній політиці трьох імперій: Росії, ЗСА і Великобританії. Якщо йдеться про Росію, то тут автор обмежується до українського аспекту зовнішньої політики Росії, що відзначено вже в заголовку відповідного розділу: „Росія як центральна константа української зовнішньої політики". Він каже, що „слід зупинитися на кількох засадничих геополітичних, соціо-економічних, демографічних, історичних, актуальних елементах, які, власне, визначають позицію Росії, як центральної константи української зовнішньої політики..." (стор. 107). І він аналізує ті елементи в історичному минулому і в сучасності. Вони назагал добре відомі українцям з історії і розвитку сучасних подій. Постійне спрямування Росії в Україну було імперіялістичне. Росія завжди прагнула інкорпорувати Україну у свою державу і протягом довшого часу мала в тому успіх. Того прагнення не позбулася Росія і сьогодні, коли Україна стала самостійною державою. На це автор подає переконливі докази.

Якщо йдеться про зовнішню політику ЗСА, то вона, на думку автора, завжди опиралася чи радше орієнтувалася на два семафори: 1) пораду першого президента Джорджа Вашінґтона, щоб ЗСА ніколи не входили у „заплутані альянси" і 2) доктрину Монро. Згідно з тими напрямними, ЗСА „звичайно оминали договори strictu sensu і приймали різні декларації" і старалися не допустити жодної европейської держави до здобуття мілітарного причілка в Західній гемісфері. Але прийшов час, коли ЗСА мусіли покинути політику антидоговорів і самими ініціювати відповідні пакти. Це диктувалося розростом ЗСА у світову великодержаву з її ґльобальними інтересами. Зворотний процес зазначився вже в Першу світову війну і набрав сили в Другу, а зокрема після війни, в час т. зв. холодної війни. Автор каже: „Наріжним каменем нового курсу американської політики була доктрина Трумана, проголошена 12-го березня 1947 року у Конґресі, спрямована на активне стримання (containment) російської експансії у цілому світі, а головно в Европі" (стор. 123).

(Закінчення буде)

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ГРУПА ВЧЕНИХ, викладачів університетів, відомих економістів і підприємців Литви у відкритому листі до парляменту, президента і спільноти пропонує негайно розпочати конституційну реформу з метою перевести країну від парляментарної форми правління до президентської і значно зменшити кількість депутатів сейму. Автори листа підкреслюють, що „недовір'я людей до керівників Литви і правоохоронних органів підходить до критичної межі, а ідеї свободи все більше загрожує ностальгія за минулим". Головним недоліком у діяльності парляменту є те, що він приймав закони „переважно про права", не визначаючи при цьому обов'язків і конкретних рамок відповідальности за наслідки помилкових реформ, розкрадання національних багатств, нераціональне використання закордоних кредитів і погіршення життя народу". На думку вчених, „дефіцит відповідальности" унеможливив контролю над владою, у висліді „народ став її закладником".

ПОЛІЦІЯ ГОНҐ КОНҐУ почала активні розшуки 200 в'єтнамських втікачів, які самочинно залишили табір для нелеґальних іміґрантів. Вже затримано 25 з них. Безпорядки спалахнули у таборі, де мешкає понад 7,000 осіб. Майже всім їм загрожувало насильне повернення на батьківщину. Розлючені в'єтнамці стали підпалювати будинки та авта, а поліцію зустріли градом каміння. Майже 20 поліціянтів дістали тяжкі тілесні ушкодження, стільки ж опинилося у закладниках. Після того, як прибули додаткові сили правопорядку і було застосовано сльозовий ґаз, двом сотням в'єтнамців вдалося вирватися з табору. Всього у гонґконґзьких таборах знаходиться понад 20,000 в'єтнамських втікачів.

В Ню Джерзі відзначили річницю Чорнобиля

Три стейтові сенатори з Ню Джерзі — Роналд Л. Райс (Д-29-ий дистрикт Нюарк і околиця), Реймонд Дж. Лесняк (Д-20-ий дистрикт Елизабет) і Джеймс Е. МекҐріді (Д-19-ий дистрикт Вудбрідж), які є також членами місцевих урядів, відзначили 10-ті роковини чорнобильської трагедії — найбільшої нуклеарної катастрофи в історії людства. Вони висловили пересторогу людям, що „мирний атом", який був створений, щоб облегшити і поліпшити життя людям, перетворився в деструктивну силу, яка людей нищить.

В середу, 17-го квітня ц. р., о год. 6-ій вечора Міська рада Нюарку, Н. Дж., внесла резолюцію з приводу цієї катастрофи, в якій, між іншим сказа-но: „Міська рада Нюарку, Ню Джерзі, вносить цю резолюцію, яка відзначає 10-ту річницю чорнобильської катастрофи і рекомендує, щоб Чорнобильська АЕС в Україні була закрита, бо вона приносить загрозу для здоров'я і життя людей, які живуть в Україні, Білорусі і Росії і наносить знищення природи і землі через радіоактивне затруєння".

Члени української громади присутні на цій церемонії були: Божена Ольшанівська, голова організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні — АГРУ; Володимир Кікта, голова 5-го Відділу організації Оборони Лемківщини і Фундації Дослідження Лемківщини; Володимир Боднар з АНЧЕЙН — Український Крайовий Центр: Історична і Інформаційна Мережа; Лев Коленський; Василь Юрків з церкви св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж.

Радний Роналд Райс, який був головним промотором цієї резолюції, відчитав текст і подякував українській громаді за великий вклад праці в плеканні зв'язків з Україною і за турботу про людей, які є жертвами Чорнобиля і які були пошкоджені катастрофою. Після вручення резолюції Б. Ольшанівська подякувала йому і людям Нюарку і пояснила, що проблема Чорнобиля — це проблема не тільки людей України, але всього людства, і просила помочі від них, щоб замкнути чорнобильську атомову електростанцію. Ця церемонія була фільмована і буде висвітлена кілька разів на 26-му каблевому каналі телевізії.

Минулого місяця, 21-го березня, о 3-ій год. по полудні, під час ділової сесії сенату Ню Джерзі припинили сенатські наради при повній участі сенату у Стейтовому домі в Трентоні, щоб відзначити 10-ту річницю чорнобильської трагедії. Церемонія складалася із відчитання тексту резолюції секретарем сенату; промови сенатора Р. Райса, головного спонзора, в якій він висловив подяку українській громаді в його дистрикті, організаціям „Зелений Світ" і „Ґрінпіс" в Україні за їхнє старання привернути увагу до небезпеки нуклеарного занечищення і наслідків та допомоги пошкодженим людям; промови сенатора Р. Лесняка, в якій він сказав, що народ України довго натерпівся під колоніяльним гнітом Росії, а тепер терпить від наслідків нехтування людськими потребами; вручення обрамованої резолюції групі українців.

На церемонії були присутні: отці Богдан Желехівський з церкви Пресв. Трійці з Трентону і Іван Фатенко з церкви св. Юрія з Ярдвиллі; Володимир Багрій, президент Українського Євангельського Об'єднання Північної Америки; Володимир Боднар з Українського Крайового Центру: Історично Інформаційної Мережі — АНЧЕЙН; Дарія Бекесевич з організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні — АГРУ; Дарія Кузик з Патріярхального Товариства; Віра Сендзік з Українського Народного Дому в Трентоні; Ольга Дубик з 19-го Відділу СУА; Анна і Павло Боднар з церкви св. Йосафата в Трентоні; Михайло Мартиненко з 245-го Відділу УНС; Стефан Шілкевич і Андрій Турчин з 116-го Відділу УНС; Божена Ольшанівська, голова АГРУ і зв'язкова від справ законодавства сенатора Роналда Райса.

В. Боднар

Під час церемонії (зліва): Лев Коленський, Василь Юрків, радний Роналд Л. Райс, Божена Ольшанівська, Володимир Кікта, Володимир Боднар в залі Міської Ради Нюарку.

Церемонія в Трентоні (зліва): Володимир Багрій, о. Богдан Желехівський, сенатор Реймонд Лесняк, сенатор Роналд Райс, Божена Ольшанівська, о. Іван Фатенко, сенатор Джеймс МекҐріді в залі сенату Ню Джерзі, в Трентоні.

У справах...

(Закінчення зі стор. 2)

ної мови у життя народу та держави — одна з найболючіших проблем української сучасности, котра досі не знаходить свого вирішення, бо державне керівництво та її апарат нехтують нею.

Навіть у найсміливіших фантазіях важко уявити американського парляментарія, що виступає в Конґресі іноземною мовою, бо не знає й не прагне опанувати державну англійську. Ба навіть у звичайному муніципальному офісі, що обслуговує будь-яку етнічну групу населення, навряд чи знайдеться клерк, котрий розмовляє мовою еміґранта, не володіє водночас і насамперед англійською. Америка — країна іміґрантів. Та чи не кожен її мешканець прагне передусім опанувати англійську — державну мову, і стати повноправним громадянином країни.

Тим часом в Україні „народні обранці", котрі вирішують долю країни, у Верховній Раді не стидаються користуватися іноземною мовою, не приховують свого зневажливого ставлення до „рідної говірки". Навіть більше, витрачають чимало зусиль, аби надати цій іноземній мові статусу державної.

А в державних установах та банках, аптеках і поштових філіях, лікарнях і крамницях звучить російська мова. Навіть пашпорти, що відновляються, дипломи та свідоцтва про закінчення вузу чи школи — двомовні.

Зневажання ідеології національної державности, нехтування почуттям національної гідности, недооцінювання важливости національного відродження сповільняють, гальмують також економічне оздоровлення України. Адже ідеологія, політика та економіка взаємозв'язані, єдині, нерозривні.

Тож звертаємося до Вас, Достойний Пане Президенте, покласти край шовіністичному наступу на українську мову, освіту, культуру.

Конечно потрібний указ Президента про відповідні заходи підтримки державою української мови та культури.

Дозвольте висловити впевненість, що Ви і Уряд зроблять усе можливе, аби українська мова посіла гідне місце в державотворенні — це буде важливою запорукою піднесення престижу України в цивілізованому світі, досягнення нею висот у розбудові економіки, культури, науки, освіти.

З високою повагою

Д-р Євген Федоренко,
голова Шкільної Ради Америки

Священики...

(Закінчення зі стор. 1)

якого статусу, — відповів Патріярх Київський Димитрій (УАПЦ). — Звідси і є в Україні Церква, яка начебто й називається українською, але фактично вона підлягає Московському Патріярхатові".

„Держава до нас добре ставиться, але видно, не може нам фінансово допомагати, — додав він. — А ми не здатні стати на ноги самі. Але ми сподіваємося, що з часом все буде добре".

Члени ПАРЕ також запитали, яку ролю відіграє Державний комітет України у справах релігій і які з його плянів втілюються в життя.

Голова цього комітету Коваль пояснив: „Президент України дав доручення парляментарним комісіям розглянути питання про зняття податку на землю з церковних приміщень. І більшість наших парляментаристів підтримують цю ідею. Тепер також розроблено систему зняття надбавок на комунальні послуги і надання релігійним організаціям пільг у цьому відношенні. Цей проєкт тепер знаходиться на розгляді Кабінету Міністрів. Щодо акцизних зборів на гуманітарну допомогу, то це буде повністю скасовано найближчим часом".

Однак після зустрічі члени ПАРЕ зробили висновок, що „ситуація останнім часом погіршилася. Рішення приймаються, але не виконуються. Ми сподіваємося, що законодавство буде покращено в майбутньому".

Радіологи...

(Закінчення зі стор. 1)

Наш гість розповідає, що завдяки фінансовій допомозі Українського Лікарського Товариства Північної Америки, зглядно його відділу Ню Йорк — Ню Джерзі та Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, викладачі можуть обдарувати всіх учасників словником д-ра М. Пилипенка і плянувати чергові семінари, які дуже на потребу саме в ділянці радіології.

Д-р Л. Волянський зраджує нам пляни розбудови наукового центру радіології саме у Львові з частими семінарами і постійним навчанням цієї так важливої медичної технології. Він каже нам, що досі немає в західній Україні ані одної машини, знаної популярно тут як MRI, яку в ЗСА уживається вже дуже широко. Д-р Л. Волянський надіється, що можна буде здобути дещо із так потрібного радіологічного вивинування при допомозі українських і американських колеґ.

Ми з цікавістю переглядаємо список доповідачів та фахові теми, які вони порушують у Львові і довідуємося, що один із доповідачів, д-р П. Лилик, це українець з Арґентини, професор нейрохірургії і радіології в Буенос Айресі. Серед дев'ятьох гостей — тільки один неукраїнець, д-р Томас Герман, спеціяліст радіологічної педіятрії. Десятим викладачем є д-р Віктор Щеглов з Києва, голова відділу ендоваскулярної нейрохірургії. У списку учасників поїздки находимо також відомого професора фізики Олексу Біланюка, який саме доповідає про машини MRI.

Ще на закінчення своїх цікавих інформацій д-р Л. Волянський каже, що зараз після семінара відбудеться конференція Української Асоціяції Радіологів, а другий з'їзд радіологів буде в часі лікарського конґресу у вересні цього року в Одесі.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 12-го травня ц.р. відійшла від нас на 96-му році свого трудолюбивого життя наша дорога МАМА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.

ВІРА КРАВЧУК-КЛИМЕНКО

(урodж. ПОГОЛЬСЬКА)

ПАРАСТАС відбудеться у середу 15-го травня о год. 7-ій веч у Conroy Funeral Home, в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у четвер 16-го травня о год. 9:30 ранку в церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Засмучена родина:

дочка	— СЛАВА
внуки	— ХРИСТИНА і ВОЛОДИМИР СИЗОНЕНКИ
	— ТАРАС і ЛІЛЯ ПАВЛОВСЬКІ
	— НАТАЛКА і МАТВІЙ ВАЙЗМАНТЕЛЬ
правнуки	— МИКОЛА,
	— КАТРУСЯ
	— ОЛЕКСАНДЕР
	— ЛЕОНІД (ЛЕВЧИК)
племінниці	— ГАЛИНА ЛЕВИЦЬКА з Торонто
	— ОКСАНА МІЩИХА з України

Парафія відзначила своє 12-річчя

Українська православна церква св. Михаїла в Піннеллас Парк, Фла., 9201-60th St., відсвяткувала в неділю, 14-го квітня ц.р., 12-ту річницю заснування. Ця мала числом, але багата духом громада є доказом, що посвята, праця і віддання даній цілі напевно увінчається успіхом.

12 років тому на цій площі зійшлася горстка людей з о. Петляком на чолі та рішили почати заходи для будови церкви. Завдяки старанням і праці цих людей сьогодні на цій площі стоїть церква, заля і все є сплачене.

Цим святом парохія св. Михаїла хоче відзначити своє досягнення і також віддати подяку всім колишнім і теперіш-нім добродіям, відданим і визначним парохіянам, що причинилися до успішного завершення будови церкви.

Святкування відкрила вступним словом О. Дмитренко-Шидогуб. Слідував обід, роздача грамот, деклямації та пісні. Ґратуляції від Українсько-Американського Товариства передав голова Товариства В. Шкільник. Відзначено засновників церкви: отця М. і паніматку Петляків, подружжя Мельників, парафіян Завадовського і Кудіна.

Грамоти одержали: отець і паніматка Петляки, громадяни Гандза і Ярошенко, подружжя Козарі і парафіянки: Сотни, Фріт і Лаврик.

Присутніх було приблизно 85 осіб, декілька з церкви Богоявління Господнього в Ст. Петербурзі і інших парохій.

О. Ліс та іншим, що причинилися до зорганізування цього свята, належиться подяка за труд і посвяту.

В. Шкільник

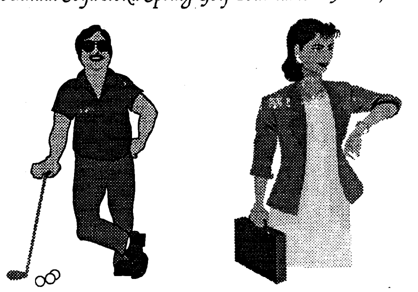
Відбудеться конференція „Острог на порозі 900-річчя"

Острог (ПС УІТ). — Заходами Осередку Українського Історичного Товариства ім. М. Грушевського в Острозі і Науково-Краєзнавчого Товариства „Спадщина" та Міської Ради відбудеться сьома наукова конференція присвячена історії м. Острога на Волині „Острог на порозі 900-річчя". Конференція відбудеться від 31-го травня до 2 червня ц. р. в Острозі.

Організаційний комітет конференції очолює проф. М. Ковальський, проректор Вищого Острозького Колеґіюму і голова Осередку УІТ в Острозі.

Осередок УІТ також заплянував відбути міжнародну наукову конференцію присвячену 130-літтю з дня народження М. Грушевського в Острозі у вересні ц. р. Заінтересованих науковців взяти участь в вищезгаданих конференціях проситься писати до голови УІТ проф. Любомира Винара, P. O. Box 312, Kent, Ohio, 44240). Матеріяли з конференцій будуть видруковані в окремих збірниках і в журналі „Український Історик".

ЩЕ ОДИН ЗАКОНОПРОЄКТ стає пінґ-понґовим м'ячиком політики виборчого року, законопроєкт на котрий вже давно чекають сотні тисяч тих матерів, яким доводиться самостійно ростити своїх дітей. Мова тут про законопроєкт, що вимагає ужиття гостріших засобів для збирання залеглих платностей від батьків, які покинули свої родини. Одначе тому, що цей законопроєкт має загальну громадську підтримку, обидві партії не спішаться його схвалювати, бо хочуть використати це в той чи інший спосіб виключно для політичного зиску своєї партії.

	Standard Rooms	Deluxe Rooms
Friday 5/24/96	$30 per person double occupancy $40 single occupancy	$35 p.p. double occupancy $45 single occupancy
Saturday 5/25/96	$80 p.p. double occupancy $90 single occupancy	$85 p.p. double occupancy $95 single occupancy
Sunday 5/26/96	$75 p.p. double occupancy $85 single occupancy	$80 p.p. double occupancy $90 single occupancy
WOW!!! 3 Nights	$170 p.p. double occupancy $200 single occupancy	$185 p.p. double occupancy $215 single occupancy